

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำ และทัณฑสถาน เขต 6 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งในบทนี้จะนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6

1.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่อธิบายความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6

1.1.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 ความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6 อยู่ในระดับมาก

1.2.2 ความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6 สามารถอธิบายด้วยปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยด้านการบริหาร ปัจจัยด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขังและปัจจัยด้านบุคลากร

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย การดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้าราชการที่ปฏิบัติงานฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6 ที่มีความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังตามตัวชี้วัดของเรือนจำและทัณฑสถาน จำนวน 13 แห่ง รวม 272 คน จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 151 คน เลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นชนิดปลายปิด (Close - ended Questions) และปลายเปิด (Open - ended Questions) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ซึ่งได้เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายน 2554 - กรกฎาคม 2554

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2) วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของข้าราชการ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3) วิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) โดยวิธี Principle Component หมุนแกนแบบเวรีแมกซ์ (Rotation: Varimax with Kaiser Normalization) ในข้อมูลตอนที่ 2 ของแบบสอบถาม

4) วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากคำถามปลายเปิด โดยการจัดหมวดหมู่ตามเนื้อหาและใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และจัดอันดับความสำคัญของปัญหา

1.4 ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1.4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีสถานภาพสมรส นับถือศาสนาพุทธ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีรายได้ ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท ดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการและระดับชำนาญงาน มีอายุเฉลี่ย 41.74 ปี ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 26 - 59 ปี และมีประสบการณ์การทำงานเฉลี่ย 14.15 ปี

1.4.2 ความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ ปัจจัยด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขัง มีค่าเฉลี่ย 4.27 ปัจจัยด้านผู้นำ มีค่าเฉลี่ย 4.04 ปัจจัยด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 3.82 และปัจจัยด้านการบริหารมีค่าเฉลี่ย 3.60 ตามลำดับ

1.4.3 ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขัง ด้านผู้นำ และด้านการบริหาร สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6 ได้ร้อยละ 62.300 โดยปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ ปัจจัยด้านบุคลากร รองลงมาคือ ปัจจัยด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขัง ปัจจัยด้านผู้นำ และปัจจัยด้านการบริหาร มีค่าความแปรปรวนร่วมของปัจจัย (Eigenvalues) เท่ากับ 9.394, 6.982, 6.253 และ 5.407 ตามลำดับ

1.4.4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6 พบว่า

ปัญหาอุปสรรคที่ทำให้การพัฒนาการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6 ไม่ประสบความสำเร็จตามผลการวิเคราะห์ ดังนี้

สาเหตุของปัญหาอุปสรรคที่ทำให้การพัฒนาการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6 ไม่ประสบความสำเร็จมากที่สุดตามลำดับคือ ด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขัง ได้แก่ ผู้ต้องขังขาดระเบียบวินัย ไม่เกรงกลัวต่อกฎ ระเบียบของเรือนจำและทัณฑสถาน พยายามลักลอบนำสิ่งของต้องห้ามเข้าเรือนจำ เช่น โทรศัพท์มือถือ ยาเสพติด อื่นๆ รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดผู้ต้องขังเป็นเวลานาน เกิดการประมาทต่อหน้าที่ ขาดความมุ่งมั่นในการทำงาน ไม่ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ขาดความรับผิดชอบ ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย และเรียกร้องประโยชน์จากผู้ต้องขัง ด้านการบริหาร ได้แก่ ผู้ต้องขังมีจำนวนมากเกินอัตราความจุของเรือนจำและทัณฑสถาน และด้านผู้นำ ได้แก่ ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถานขาดความยุติธรรม ความเสมอภาค เลือกลงปฏิบัติต่อผู้ได้บังคับบัญชา บริหารงานแบบอุปถัมภ์ เห็นแก่พวกพ้อง ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามในการแก้ไขปัญหาลักษณะนี้ เพื่อให้การบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น มากที่สุด คือ ควรเน้นการรักษา ระเบียบวินัยสำหรับผู้ต้องขัง นำระบบการฝึกของทหารมาปรับใช้ รองลงมาคือ ควรจัดกิจกรรม ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่ให้มีคุณธรรม จริยธรรม รักเกียรติและศักดิ์ศรีการเป็นข้าราชการ และลงโทษเจ้าหน้าที่ที่กระทำความผิดอย่างจริงจัง ควรเปิดโอกาสให้องค์กรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน โดยเกลี้ยเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานด้านการควบคุมผู้ต้องขังและมุ่งเน้นการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดโทษ (ปล่อยตัวคุมประพฤติ) และกรมราชทัณฑ์ควรจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้ให้ตรงตามกรอบการบริหารงานเรือนจำ ตามลำดับ

2. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำ และทัณฑสถาน เขต 6 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 ปัจจัยที่อธิบายความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำ และทัณฑสถาน เขต 6

จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยที่ศึกษาทั้ง 4 ปัจจัย สามารถอธิบายความแปรปรวนของ ความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขัง โดยปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ ปัจจัยด้านบุคลากร รองลงมาคือ ปัจจัยด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขัง ปัจจัยด้านผู้นำ และปัจจัยด้านการบริหาร สามารถ อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1.1 ความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและ ทัณฑสถาน เขต 6 สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยทั้งสิ้นสี่ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านระบบการควบคุม ผู้ต้องขัง ด้านผู้นำและด้านการบริหาร ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จในการ บริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขัง รวมได้ร้อยละ 62.300 โดยปัจจัยด้านบุคลากรมีความสำคัญเป็น อันดับที่ 1 รองลงมาเป็นปัจจัยด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขัง ปัจจัยด้านผู้นำ และปัจจัยด้านการ บริหาร โดยมีค่าความแปรปรวนร้อยละ 20.875, 15.515, 13.895 และ 12.015 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็น เพราะ ผลในการปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ ของเรือนจำและทัณฑสถาน ได้บรรลุตัวตามชีวิตที่ได้ทำ ข้อตกลงกับกรมราชทัณฑ์ ได้แก่ อัตราหลบหนีสำเร็จจากที่ควบคุมหรือคุมขัง ร้อยละ 0 จำนวนครั้ง ของการก่อเหตุร้ายในที่ควบคุมหรือคุมขังไม่เกินปีละ 2 ครั้ง และไม่พบการลักลอบใช้โทรศัพท์เพื่อ สั่งซื้อยาเสพติดทุกกรณี และตามทฤษฎีของแคปโลว์ (1964) ที่ได้ระบุถึงประสิทธิผลขององค์การ สามารถวัดได้จากตัวแปรเหล่านี้ คือ (1) ความมั่นคงในระยะยาว (Stability) (2) การประสานเป็น อันหนึ่งอันเดียวกันของส่วนประกอบขององค์การ (Integration) (3) ความเต็มใจของคนในองค์การ ในอันที่จะยังคงมีส่วนร่วมในองค์การต่อไป (Voluntarism) และ 4) การบรรลุถึงเป้าหมายของ องค์การ (Achievement)

2.1.2 ปัจจัยด้านบุคลากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 โดยตัวแปรที่มี ค่าน้ำหนักปัจจัยมากที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ที่มีการประสานงานกันภายในหน่วยงานด้วยความเข้าใจอันดี ต่อกัน รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ได้รับความไว้วางใจหรือได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติ หน้าที่ที่สำคัญ และเจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมเสนอข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย โดยมีค่าน้ำหนัก 0.852, 0.827 และ 0.791 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ข้าราชการในเรือนจำและ

ทัศนสถานมีความสัมพันธ์ตามอำนาจหน้าที่ บนพื้นฐานของการรู้จักประพัตติคนให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานและการเข้าใจเพื่อนร่วมงาน มีลักษณะการแสดงออกในการมีส่วนร่วมในการบริหารเรือนจำและทัศนสถานด้วยการเสนอข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของสวัตดี บรรเทิงสุข (2553) ที่ว่าปฏิสัมพันธ์บุคลากรเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กรหรือสังคม เพื่อดำเนินการให้องค์การหรือสังคมนั้นบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ เช่นเดียวกับเชสเตอร์ บาร์นาร์ด (Chester Barnard อ้างถึงใน พิทยา บวรวัฒนา 2547:126-127) ที่ว่าองค์กรเป็นระบบที่มีวัตถุประสงค์ที่จะต้องประสานกิจกรรมและความร่วมมือของบุคคลหรือพลังต่างๆเข้าด้วยกัน

2.1.3 ปัจจัยด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขัง เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยมากที่สุด คือ เรือนจำหรือทัศนสถานมีการเก็บรักษาเครื่องมืออันได้แก่ อาวุธปืน อุปกรณ์การฝึกวิชาชีพไว้ในที่ปลอดภัย รองลงมาคือ เรือนจำหรือทัศนสถานมีการจับกุมตรวจค้นตัวผู้ต้องขัง เรือนจำหรือทัศนสถานมีการซักซ้อมแผนระงับเหตุฉุกเฉินตามที่วางแผนป้องกันไว้ โดยมีค่าน้ำหนัก 0.770, 0.683 และ 0.661 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเครื่องมือดังกล่าวมีความสำคัญต่อความมั่นคงปลอดภัยของเรือนจำ จึงต้องป้องกันมิให้ผู้ต้องขังนำสิ่งของต้องห้ามเข้าเรือนจำหรือป้องกันการนัดแนะระหว่างบุคคลภายนอก ตลอดจนป้องกันผู้ต้องขังหลบหนีและก่อเหตุร้ายต่างๆ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของกรมราชทัณฑ์ (2550 : 21-27) ที่ว่าความสัมพันธ์ของมาตรการต่างๆ ของทางเรือนจำที่ใช้ในการป้องกันผู้ต้องขังหลบหนีและทำให้กิจกรรมต่างๆ ในเรือนจำให้ดำเนินไปด้วยดี ระบบควบคุมจึงมีขอบเขตที่กว้างขวางครอบคลุมถึงกิจกรรมต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกเรือนจำที่เจ้าพนักงานของเรือนจำจะต้องปฏิบัติ เช่นเดียวกับกอบเกียรติ กสิวัฒน์ (2549:24-27) ที่ว่าการบริหารงานเรือนจำในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงสภาพเรือนจำและทัศนสถานให้มั่นคงแข็งแรงมากขึ้น มีการอบรมแก้ไขผู้ต้องขังเพื่อให้สามารถกลับคืนสู่สังคมได้ ผู้บริหารจะต้องบริหารงานในด้านต่างๆ 3 ด้านหลัก ได้แก่ การบริหารงานที่เกี่ยวกับคน การบริหารระบบงานของเรือนจำ และการบริหารงานเกี่ยวกับที่ดินทรัพย์สินและอาคารสถานที่ของเรือนจำและทัศนสถาน

2.1.4 ปัจจัยด้านผู้นำ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยมากที่สุด คือ ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัศนสถานได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากผู้ใต้บังคับบัญชา รองลงมาคือ ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัศนสถานปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างยุติธรรมและเสมอภาค ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัศนสถานเป็นผู้ที่มีทักษะและประสบการณ์ในการทำงาน โดยมีค่าน้ำหนัก 0.769, 0.747 และ 0.726 ตามลำดับ

ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถานจะต้องมีความคงเส้นคงวาในการคิด การพูดและการกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผู้มีคุณธรรม ยึดมั่นในหลักการ (Integrity) มีความซื่อสัตย์และความน่าเชื่อถือ (Trustworthiness) รวมทั้งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการกระตุ้นหรือชักจูงผู้อื่นให้คล้อยตามและปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของสุนทร วงศ์ไวยสุวรรณ (2535: 228-229) ที่ว่าผู้นำหรือผู้บริหารเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความอยู่รอดหรือความเจริญเติบโตขององค์กร เช่นเดียวกับ นัตรชัย บุญนาค (2544: 147-151) ที่ว่าภาวะผู้นำเป็นศิลปะของบุคคลที่จะจูงใจหรือมีอิทธิพลในการจูงใจต่อบุคคลอื่นให้ยอมปฏิบัติตามการมอบหมาย

2.1.5 ปัจจัยด้านการบริหาร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 4 โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยมากที่สุด คือ เรือนจำหรือทัณฑสถานมีทรัพยากร/เครื่องมือเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ รองลงมา คือ เรือนจำหรือทัณฑสถานมีการปรับปรุงกฎ ระเบียบให้มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นต่อการปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอ เรือนจำหรือทัณฑสถานมีการลดขั้นตอนในการทำงาน โดยมีค่าน้ำหนัก 0.848, 0.775 และ 0.731 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า เงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ เป็นปัจจัยหนึ่งของการบริหารเรือนจำหรือทัณฑสถาน และในปัจจุบันได้มีการนำรูปแบบการบริหารงานภาคเอกชนมาปรับใช้ในการบริหารงานภาครัฐ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของศศิวิมล ปุณณาการ (2534) ที่ว่าเงินเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการจัดการ เพื่อเป็นค่าจ้าง ค่าตอบแทนบุคลากรในหน่วยงานและใช้ในการซื้ออุปกรณ์เครื่องมือสำหรับการดำเนินงานของหน่วยงาน เช่นเดียวกับนันทิ จิตสว่าง (2549) ที่ว่าการบริหารงานราชการในอนาคตจะเป็นการพัฒนาที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบ กลยุทธ์ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมการเมืองและเทคโนโลยี ได้แก่ การจัดองค์กรให้มีขนาดเล็ก มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นสูง การพัฒนาความเป็นวิชาชีพของงานและบุคลากร การบริหารงานโดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหาร และการบริหารงานในสภาวะโปร่งใส

3. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่า การบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6 สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยด้านบุคลากร รองลงมาคือ ปัจจัยด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขัง ปัจจัยด้านผู้นำ และปัจจัยด้านการบริหาร ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ด้านบุคลากร เรือนจำและทัณฑสถานควรจัดกิจกรรมสันทนาการหรือสร้างบรรยากาศการทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มความสามัคคีให้กับเจ้าหน้าที่ และควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่ให้มีคุณธรรม จริยธรรม รักเกียรติและศักดิ์ศรีการเป็นข้าราชการประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบมากขึ้น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารเรือนจำและทัณฑสถานในหลายๆ ด้าน รวมทั้งเพิ่มทักษะ ความรู้ และความสามารถเจ้าหน้าที่ด้วยการฝึกอบรมด้านเทคนิคการควบคุมผู้ต้องขังให้มากขึ้น ตลอดจนการดูแลสวัสดิการด้านต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่เดียวกัน ควรมีการลงโทษเจ้าหน้าที่ที่กระทำความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอย่างจริงจังเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างต่อเจ้าหน้าที่อื่น และควรมีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนเจ้าหน้าที่ในฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังเป็นระยะ

2. ด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขัง เรือนจำหรือทัณฑสถานควรตรวจสอบ กำกับ และดูแลการดำเนินการตามมาตรการต่างๆ อย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหลบหนีหรือก่อเหตุร้ายต่างๆ รวมทั้งเพิ่มมาตรการด้านการควบคุมผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยการสร้างเรือนจำความมั่นคงสูง (Super Max) รองรับผู้ต้องขังรายสำคัญ เช่น ผู้ต้องขังคดียาเสพติดรายใหญ่ ผู้ต้องขังมีกำหนดโทษสูง ผู้ต้องขังลักษณะร้าย มีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจ และผู้ต้องขังที่มีอิทธิพล รวมทั้งการเพิ่มจุดติดตั้งกล้องวงจรปิด เครื่องตัดสัญญาณ โทรศัพท์มือถือ และควรปรับปรุงกฎหมายที่ใช้ในการดำเนินการทางวินัยกับผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูง พฤติการณ์คือ ด้านและยกเลิกการควบคุม ตลอดจนควรเน้นการรักษาระเบียบวินัยสำหรับผู้ต้องขังโดยนาระบบการฝึกแบบทหารมาใช้

3. ด้านผู้นำ กรมราชทัณฑ์ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้บัญชาการเรือนจำและผู้อำนวยการทัณฑสถานในด้านการสร้างภาวะผู้นำ การมีคุณธรรม จริยธรรม ความยุติธรรม การรับฟังข้อมูลจากหลายๆ ด้านเพื่อประกอบการตัดสินใจ และการไม่ใช้อารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัวใน

การตัดสินใจ รวมทั้งบททวนนโยบายและมาตรการด้านการควบคุมผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของเรือนจำ ตลอดจนดูแลสวัสดิการสำหรับเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังอย่างทั่วถึง

4. ด้านการบริหาร กรมราชทัณฑ์ควรนำวิธีการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้กับเรือนจำและทัณฑสถานให้มากขึ้น เช่น การมุ่งเน้นผลงานมากกว่าการยึดกฎระเบียบการจ่ายค่าตอบแทนตามผลงาน การสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลตอบแทนในรูปของตัวเงิน การเพิ่มทักษะหรือความสามารถให้กับเจ้าหน้าที่ด้านการควบคุมผู้ต้องขัง การสร้างวินัยและความประหยัดในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ของหน่วยงาน รวมทั้งควรเปิดโอกาสให้องค์กรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน เช่น งานธุรการ งานบัญชี งานการเงิน งานจัดเลี้ยงผู้ต้องขัง โดยเกลี้ยเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานด้านการควบคุมผู้ต้องขังเพิ่มขึ้น และมุ่งเน้นการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดโทษ (ปล่อยตัวคุมประพฤติ) ตลอดจนควรจัดสรรงบประมาณและเครื่องมือด้านการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังพร้อมกับอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้ตรงตามกรอบการบริหารงานของเรือนจำและทัณฑสถาน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานเขตอื่นๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยในด้านการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทักษะการทำงานในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานของกรมราชทัณฑ์ เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาให้การบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น
3. ควรมีการศึกษาวิจัยความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน จากปัจจัยอื่นๆ นอกจาก 4 ปัจจัย ที่ได้ทำการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบว่า มีปัจจัยอื่นใดอีกบ้างที่เป็นปัจจัยความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน